

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตและวิธีการศึกษา ดังนี้

3.1 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าว ครอบคลุมถึงวิธีการปฏิบัติทางการบัญชี และการจัดทำงบการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

3.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,468 ราย (สำนักพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเชียงใหม่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2554: ออนไลน์)

3.3 ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1973: 125 อ้างถึงใน จิตราภา กุณฑลบุตร, 2550: 120) ดังนี้

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

เมื่อ N คือ ขนาดของประชากร = 1,468 ราย

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง = 5%

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณ ได้ดังนี้

$$n = \frac{1,468}{(1 + 1,468(0.05)^2)}$$

$$n = 314.35 \approx 315 \text{ ราย}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เท่ากับ 315 ราย และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์รวมถึงมีการแจกแบบสอบถามในการสัมมนาทางด้านบัญชี เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

3.4 วิธีการศึกษา

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสอบถามผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานรับทำบัญชี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับจำนวน 80 ราย และได้ทำการแจกแบบสอบถามในการสัมมนาทางด้านบัญชีเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามที่กำหนด ผลปรากฏว่าการศึกษาครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 342 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.30 ของประชากร

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง มีแหล่งมาจากที่ต่างๆ ทั้งเอกสารและการค้นคว้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยศึกษานี้ใช้แบบสอบถามตามการศึกษาของ มณฑิพย์ ตั้งเอกจิต, สุวรรณ เลาหะวิสุทธิ์ และนฤนาถ ศรากับวานิช (2557) โดยเลือกเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ อันได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ข้อมูลและคำถามอันเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ด้านการทำบัญชี

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในวิธีปฏิบัติทางการบัญชี และการจัดทำงบการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยการตอบคำถามแบบสามตัวเลือก (ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาทำการประมวลผล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามส่วนที่ 2 จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายระดับความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) โดยใช้การวัดระดับความรู้ความเข้าใจ (บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์, 2549: 59-61) และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

ตอบถูก	ให้คะแนนน้ำหนักเป็น 1
ตอบผิด	ให้คะแนนน้ำหนักเป็น 0
ตอบไม่แน่ใจ	ให้คะแนนน้ำหนักเป็น 0

โดยเกณฑ์การแปลผลจะพิจารณาจากค่าร้อยละที่ได้จากการวัดระดับความรู้ความเข้าใจ จากนั้นนำค่าร้อยละมาแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ)	ความหมาย
80.00 - 100.00	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
70.00 - 79.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจมาก
60.00 - 69.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
50.00 - 59.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
0.00 - 49.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 3 ใช้เกณฑ์มาตราวัดความสำคัญ (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความเหมาะสมแก่การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ (ยูทช ไกยวรรณ์, 2551: 105)

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเป็นดังนี้

คะแนน	ระดับปัญหา
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ผลคะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับปัญหา
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

สำหรับในส่วนของข้อเสนอแนะ จะใช้การบรรยายเชิงพรรณนาตามข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะไว้ในแบบสอบถาม